

اولین همایش ملی

افتخاری نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی

۹ مرداد ۱۳۹۳



ارتقاء کیفی پیاده گاه های شهری در مسیر توسعه پایدار

رضا رضوی* 09122117015

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات آیت الله آملی. esamrazavi_art@yahoo.com

چکیده

ساختار و فرم شهری، سطح شهرنشینی و ویژگی های محیطی از جمله عوامل موثر بر سفرهای شهروندان است. پیش تر شهرها برای پیاده روی ساخته می شدند و محل کار و محل زندگی نزدیک به هم بودند. اما امروزه به دنبال گسترش شهرها، پراکندگی مکانی فعالیت ها و افزایش فاصله میان محل سکونت و مراکز جاذب سفر (محل کار، مراکز خرید...) افراد برای تامین نیازهای اساسی روزانه خود مجبور به طی مسافت های طولانی می باشند. به طوری که امروزه با افزایش شمار خودروها، به کارگیری روزافزون خودروهای شخصی، کاهش سفر با وسایل نقلیه عمومی و دوچرخه و پیاده روی، ویژگی غالب جابه جایی در شهرهای ایران می باشد. با توجه به مشکلاتی که وسایل نقلیه موتوری درون شهری به وجود آورده، توجه جدی به پیاده روها می تواند با کاهش مصرف سوخت، آلودگی هوا، معضلات ترافیکی و هزینه خانوارها همراه باشد که خودمعباری برای توسعه سالم و بهینه در طی زمان می باشد. با این حساب آنچه که سیطره ی این پژوهش را به مسند تأثیر کشاننده حفظ، نوسازی و ساخت پیاده راه در کنار جداره های شهری با در نظر گرفتن ابعاد کیفی، جذابیت بصری و رونق اقتصادی فضاهای پیرامون با تغییر دادن ماهیت و گاه حفظ بافت اطراف می تواند باشد که با استناد به منابع مکتوب در گذشته و مروری بر ادبیات موضوع به نگارش و دوباره سازی معنای کلمه در مسیر توسعه زیر ساخت های پایدار توجه داشته است.

کلمات کلیدی: پیاده راه، توسعه، سطوح، عابر پیاده، تردد، مبلمان